

Přehled nových úkolů

„Návrhy na řešení opatření k posílení konkurenceschopnosti a rozvoje podnikání v České republice z pohledu právních předpisů na ochranu životního prostředí“

Podnět č. 1

Právní předpis	Nařízení vlády č. 143/2012 Sb., o postupu pro určování znečištění odpadních vod, provádění odečtů množství znečištění a měření objemu vypouštěných odpadních vod do povrchových vod
Popis oblasti	<p>§ 3 odst. 4</p> <p>„Pokud je odebraný kontrolní vzorek analyzován současně kontrolní i oprávněnou laboratoří a jsou zjištěny rozdíly ve výsledcích přesahující nejistotu měření uvedenou pro dané stanovení oprávněnou laboratoří, zahájí oprávněná laboratoř bezprostředně po doručení výsledků rozboru vzorku kontrolní laboratoří jednání s kontrolní laboratoří za účelem objasnění a odstranění příčin rozdílných výsledků....“</p> <p>V praxi se často stává, že při současné analýze kontrolní a oprávněné laboratoře díky nízkým nejistotám měření oprávněné laboratoře nedojde ke shodě výsledků a je zahájeno jednání za účelem objasnění a odstranění příčin rozdílných výsledků. Domníváme se, že jsou tak díky nízkým nejistotám měření ověřovací jednání mnohdy prováděna zbytečně, bez jakéhokoliv dopadu. Jelikož se jedná o administrativní zátěž obou laboratoří, navrhujeme stanovit širší limit pro určení rozdílného měření. Provádět dohádovací jednání je oprávněné při významných rozdílech, kdy rozdíly mezi stanovenými hodnotami oprávněné a kontrolní laboratoře činí více než 20 %. Navrhovaná úprava nebude dopadat do výpočtů poplatků, jelikož tam nejsou nejistoty měření zahrnovány, umožní však provádět ověřovací jednání pouze při získání diametrálně odlišných výsledků.</p>
Návrh opatření	<p>Úprava ustanovení § 3 odst. 4:</p> <p>„Pokud je odebraný kontrolní vzorek analyzován současně kontrolní i oprávněnou laboratoří a jsou zjištěny rozdíly ve výsledcích přesahující nejistotu měření uvedenou pro dané stanovení oprávněnou laboratoří výsledky odlišné o více než 20 % od hodnoty koncentrace stanovené oprávněnou laboratoří, zahájí oprávněná laboratoř bezprostředně po doručení výsledků rozboru vzorku kontrolní laboratoří jednání s kontrolní laboratoří za účelem objasnění a odstranění příčin rozdílných výsledků....“</p>
Komentář	Nařízení vlády č. 143/2012 Sb. bude nahrazeno vyhláškou k projednávané novele vodního zákona. Tato novela bude zmíněnou problematiku nově upravovat a podnět v ní bude zohledněn. Návrh vyhlášky v říjnu 2018 prošel meziresortním připomínkovým řízením. Předpokládané datum nabytí účinnosti vyhlášky je 1. 1. 2019.
Závěr	Podnět bude řešen v návrhu vyhlášky o postupu pro určování znečištění odpadních vod, provádění odečtů množství znečištění a měření objemu vypouštěných odpadních vod do vod povrchových, která je nyní v legislativním procesu, a předpokládá se, že s účinností k 1. 1. 2019 nahradí nařízení vlády č. 143/2012 Sb.

Podnět č. 2

Právní předpis	Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon)
Popis oblasti	§ 38 – původně odstavec 7, po novele 9 „(9) Přímé vypouštění odpadních vod do podzemních vod je zakázáno. Vypouštění odpadních vod neobsahujících nebezpečné závadné látky nebo zvlášť nebezpečné závadné látky (§ 39 odst. 3) z jedné nebo několika územně souvisejících staveb pro bydlení ⁵⁰⁾ , staveb pro rodinnou rekreaci ⁵¹⁾ nebo z jednotlivých staveb poskytujících ubytovací služby ⁵²⁾ , vznikajících převážně jako produkt lidského metabolismu a činností v domácnostech přes půdní vrstvy do vod podzemních, <u>lze povolit jen výjimečně</u> na základě vyjádření osoby s odbornou způsobilostí ⁸⁾ k jejich vlivu na jakost podzemních vod, pokud není technicky nebo s ohledem na zájmy chráněné jinými právními předpisy možné jejich vypouštění do vod povrchových nebo do kanalizace pro veřejnou potřebu. Maximální povolené množství odpadních vod vypouštěné z jedné nebo několika územně souvisejících staveb pro bydlení nesmí celkově přesáhnout 15 m ³ /den.“
Návrh opatření	Slovo výjimečně vypustit/nahradit jiným slovem vyjadřujícím obezřetnost. Výjimečně je v tomto případě některými úřady vykládáno jako nutnost požádat o výjimku, přičemž se domníváme, že je myšleno jako potřeba postupovat obezřetněji, nikoliv v tom smyslu, že je nutný další administrativní krok.
Komentář	V rámci projednávané "suché" novely vodního zákona je navržena úprava ustanovení § 38 odst. 9, kde je mj. navrženo vypuštění slov „jen výjimečně“. Díličí úpravy daného ustanovení odstraňují pochybnosti vzniklé při projednávání novely vodního zákona (zákon č. 113/2018 Sb.) a jednoznačně stanovují, že do podzemních vod mohou být vypouštěny pouze odpadní vody, které byly vyčištěny na požadavky emisních limitů stanovených v povolení vodoprávního úřadu. Dále jsou jednoznačně definovány všechny podmínky pro vypouštění odpadních vod do vod podzemních. Nadále platí, že vypouštění odpadních vod do vod podzemních je možné povolit pouze výjimečně, ačkoliv slovo „výjimečně“ bylo odstraněno, neboť jej není nutné zdůrazňovat; z nového ustanovení odstavce 9 jednoznačně plyne, že vypouštění odpadních vod do vod podzemních vzhledem k přísně stanoveným podmínkám, které musí být splněny, výjimečným je. Novela vodního zákona č. 113/2018 Sb. rovněž omezila velikost zdroje znečištění, na který lze tento způsob likvidace odpadních vod použít. Současně navržené znění § 38 odst. 9 jednoznačně preferuje vypouštění odpadních vod do vod povrchových tam, kde je to možné, z čehož rovněž plyne výjimečnost tohoto způsobu likvidace odpadních vod.
Závěr	Podnět bude řešen v projednávané novele vodního zákona (úprava § 38 odst. 9).

Podnět č. 3

Právní předpis	Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon)
Popis oblasti	<p>§ 39 odst. 3 a příloha č. 1</p> <p>Specifikace látek: <u>Zvlášť nebezpečné látky</u> – např.: Persistentní syntetické látky, které se mohou vznášet, zůstávat v suspenzi nebo klesnout ke dnu a které mohou zasahovat do jakéhokoliv užívání vod. <u>Nebezpečné látky</u> - např.: Látky, které mají škodlivý účinek na chuť nebo na vůni produktů pro lidskou spotřebu pocházejících z vodního prostředí, a sloučeniny mající schopnost zvýšit obsah těchto látek ve vodách. Látky, které mají nepříznivý účinek na kyslíkovou rovnováhu, zejména amonné soli a dusitany. Sedimentovatelné tuhé látky, které mají nepříznivý účinek na dobrý stav povrchových vod.“</p> <p>Jedná se o nejednoznačné definice. Takto obecně definované nebezpečné látky mohou svádět k různým výkladům. Vytváří následné potíže v praxi – havarijní plány, kontroly závadných látek, těsnostní zkoušky atd. Není jasné ani kontrolním orgánům.</p> <p>Odhadovaný dopad na společnost: cca 30 000,- Kč/rok</p>
Návrh opatření	Látky jednoznačně definovat, uvádět příklady nejpoužívanějších látek z praxe. Pokud to není možné, vypustit takto nejednoznačně definované látky z předpisu.
Komentář	<p>Podnět bude dále diskutován, možnou formou je vyjmutí chemikálií pro úpravu vody z „nebezpečných látek“ s negativním účinkem na kvalitu vod.</p> <p>Novela bude vázána na změny v legislativě EU, zejména diskutovanou revizi Rámcové směrnice o vodách 2000/60/ES a úpravu prioritních látek dle směrnice 2008/105/ES ve znění 2013/39/EU.</p>
Závěr	Při nejbližší novele vodního zákona budou definice zvlášť nebezpečné látky a nebezpečné látky diskutovány a v návaznosti na tuto diskuzi bude navržena jejich úprava.

Podnět č. 4

Právní předpis	Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon)
Popis oblasti	<p>§ 39 odst. 4 písm. d)</p> <p>„Nejméně jednou za 5 let, pokud není technickou normou nebo výrobcem stanovena lhůta kratší, prostřednictvím odborně způsobilé osoby zkoušet těsnost potrubí nebo <u>nádrží</u> určených pro skladování a prostředků pro dopravu zvlášť nebezpečných látek a nebezpečných látek a v případě zjištění nedostatků bezodkladně provádět jejich včasné opravy.“</p> <p>Je nutné zkoušet i dvouplášťové nádrže (u nichž únik prakticky není možný), popř. nádrže (např. kontejnery atd.) vizuálně kontrolovatelné se záchytnou vanou o objemu větším, než je objem nádrže v ní umístěné.</p> <p>Odhadovaný dopad na společnost: 50 000,- Kč/ rok</p>
Návrh opatření	Stejně jako je to u nadzemních nádrží s hnojivy a výluhy z objemných krmiv umístěných v záchytných vanách, opakovanou zkoušku těsnosti u

	nadzemních dvouplášťových nádrží a jednoplášťových nádrží se záchytnou vanou se závadnými látkami již nepožadovat. Zakotvit do zákona.
Komentář	Novela bude vázána na změny v legislativě EU, zejména diskutovanou revizi Rámcové směrnice o vodách 2000/60/ES a úpravu prioritních látek dle směrnice 2008/105/ES ve znění 2013/39/EU.
Závěr	Při nejbližší novele vodního zákona bude diskutována potřeba zkoušek těsnosti u uvedených typů nádrží.

Podnět č. 5

Právní předpis	Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách Vyhláška č. 450/2005, o náležitostech nakládání se závadnými látkami a náležitostech havarijního plánu, způsobu a rozsahu hlášení havárií, jejich zneškodňování a odstraňování jejich škodlivých následků
Popis oblasti	Nakládání se závadnými látkami – havarijní plány § 39 zákona č. 254/2001 Sb., a dále pak § 5 vyhlášky č. 450/2005 Sb.
Návrh opatření	Pokud jsou místa nakládání se závadnými látkami technicky zajištěna, tak, že případný únik závadné látky bude v plném rozsahu těmito prostředky zachycen, nebudou se tato množství počítat do množství látek, které je určující pro rozhodnutí o zpracování havarijního plánu.
Komentář	Novela bude vázána na změny v legislativě EU, zejména diskutovanou revizi Rámcové směrnice o vodách 2000/60/ES a úpravu prioritních látek dle směrnice 2008/105/ES ve znění 2013/39/EU.
Závěr	Při nejbližší novele vodního zákona bude diskutována otázka technického zajištění míst nakládání se závadnými látkami a v návaznosti na tuto diskusi bude navržena jejich úprava.

Podnět č. 6

Právní předpis	Vyhláška č. 450/2005 Sb. o náležitostech nakládání se závadnými látkami a náležitostech havarijního plánu, způsobu a rozsahu hlášení havárií, jejich zneškodňování a odstraňování jejich škodlivých následků
Popis oblasti	Ten, kdo zachází se závadnými látkami v zařízení ve větším rozsahu nebo je zacházení s nimi spojeno se zvýšeným nebezpečím pro povrchové a podzemní vody, musí mít dle § 39 zákona č. 254/2001 Sb. o vodách zpracován havarijní plán (HP). Definice zacházení se závadnými látkami v zařízení ve větším rozsahu, či se zvýšeným nebezpečím pro povrchové a podzemní vody a náležitosti havarijního plánu jsou uvedeny ve vyhlášce. Chybí však definice pojmu „zařízení“ a tudíž není jasné, zda za zařízení považovat např. celý výrobní provoz a místa s jakýmkoli (i nepatrným a nerizikovým výskytem závadných látek) tak sčítat a všechna tato místa i s bezvýznamným množstvím závadné látky pak nutně řešit v HP, nebo za zařízení považovat vždy jen samostatné technické jednotky (jeden sklad, jedno úložiště, jeden stroj, ...) a jen tato místa pak řešit v HP.
Návrh opatření	Navrhujeme ve vyhlášce definovat „zařízení“ jako každou samostatnou jednotlivou technickou jednotku.
Komentář	Podnět lze obecně diskutovat v rámci budoucí novely vodního zákona, jejímž předmětem bude mj. sjednocení definice prioritních a nebezpečných prioritních látek podle evropských předpisů se specifikací závadných látek ve vodním zákoně (příloha č. 1), jakož i úprava prováděcí

	havarijní vyhlášky. Novela bude vázána na změny v legislativě EU, zejména diskutovanou revizi Rámcové směrnice o vodách 2000/60/ES a úpravu prioritních látek dle směrnice 2008/105/ES ve znění 2013/39/EU.
Závěr	Při nejbližší novele vodního zákona bude podnět dále diskutován, a to se zaměřením na sjednocení definice prioritních a nebezpečných prioritních látek podle unijních předpisů se specifikací závadných látek ve vodním zákoně a k případné úpravě vyhlášky č. 450/2005 Sb.

Podnět č. 7

Právní předpis	Zákon č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými látkami nebo směsmi
Popis oblasti	<p>V příloze č. 1 k zákonu, kapitole 12. je uvedeno:</p> <p>„Nebezpečné látky, na které se nevztahuje nařízení (ES) č. 1272/2008, ale přesto jsou nebo by mohly být v objektu přítomny a mají nebo by mohly mít za podmínek existujících v objektu rovnocenné vlastnosti z hlediska potenciálu závažné havárie, včetně odpadu, budou dočasně zařazeny do nejhodnější kategorie nebo přiřazeny k nejhodnější jmenovitě uvedené kategorii nebo nebezpečné látce spadající do oblasti působnosti tohoto zákona“.</p> <p>Z dané citace vyplývá, že i odpady, mající obdobné vlastnosti klasifikované dle nařízení 1272/2008 (CLP) bez ohledu na jejich fyzikální vlastnosti, např. konzistence odpadu, skupenství, velikost částic apod., spadají pod působnost tohoto zákona.</p> <p>Příklady zařazení dle zákona.</p> <p>A: odpady:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) olovené baterie vč. rozdružených (kat. č. 160606), 50 000 t/rok – kyselého elektrolytu se to netýká, přestože největší potenciál havárie je právě u něj. Naopak Pb pasty, či desek Pb a PbO tvořících baterii se již zákon týká, ale uniknout a tím pádem ohrozit okolí a způsobit havárii nemohou 2) zůstatky či pevné odpady s obsahem Pb (kusové Pb, prach, granulát, pasta, stěry apod. – např. kat. č. 100402, 100811), 15 000 t/rok – obdobná nemožnost úniku do okolí či reakce s jinými skladovanými materiály 3) odpadní strusky a tzv. kamínky (kat.č. 100401), 15 000 t/rok – pevný materiál s velkou zrnitostí velice žádaný na skládkách jako zpevňující prvek s vysokou specifickou hmotností
Návrh opatření	<p>Řada odpadů obsahuje nebo se skládá z chemických látek a směsí, které jsou nebo je lze klasifikovat dle nařízení ES 1272/2008. Nikde však není podrobně definováno, v jaké formě daného odpadu je reálné nebezpečí, že může způsobit závažnou havárii.</p> <p>Prováděcí předpis (Metodický pokyn) by měl specifikovat, v jakých situacích má daný odpad opravdu potenciál závažné havárie a ne to paušalizovat na vlastnost či klasifikaci látky či směsi, kterou odpad obsahuje.</p> <p>To znamená, že v případě klasifikace látky či směsi, kterou daný odpad obsahuje a zařazuje jej tak do kategorie nebezpečných látek dle tabulky I v příloze č. 1 zákona 224/2015 Sb., by musely být provedeny další</p>

	<p>vybrané relevantní zkoušky, např. prováděné v procesu Vyloučení nebezpečných vlastností odpadů, jako je vyluhovatelnost, ekotoxicita atd. Dále odborné posouzení, zda daný odpad v reálných podmínkách skladování vč. provozovaných technologií může negativně ovlivnit okolí ve formě závažné havárie.</p> <p>Jako základ posouzení by mohl být využit i zákon č. 167/2008 sb. o ekologické újmě či zákon č. 254/2001 sb. o vodách a jeho prováděcím předpisu č. 450/2005 Sb. o náležitostech nakládání se závadnými látkami a náležitostech havarijního plánu, způsobu a rozsahu hlášení havárií, jejich zneškodňování a odstraňování jejich škodlivých následků – vše v platném znění.</p> <p>Chybí tedy institut odborného posouzení podmínek daného subjektu a vlastností odpadů v něm se vyskytujících z pohledu reálné možnosti způsobit závažnou havárii.</p>
Komentář	<p>MŽP navrhované řešení původně odmítlo s tím, že by administrativní a ekonomickou zátěž podnikatelů naopak zvýšilo. Na jednání, kterého se zúčastnili zástupci MŽP, MPO, České asociace odpadového hospodářství a společnosti Kovohutě Příbram nástupnická, a.s., bylo nicméně dohodnuto, že se bude předmětná oblast dále analyzovat za účelem nalezení potenciálního řešení. Během následujícího období bude zjišťováno, zda v zahraničí existují závody se shodnými provozy jako Kovohutě Příbram nástupnická, a.s. (např. ve Spolkové republice Německo), které nespádají pod působnost Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/18/EU ze dne 4. července 2012 o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek a o změně a následném zrušení směrnice Rady 96/82/ES (tzv. Seveso III) a rovněž bude zjišťováno u kompetentních autorit EU, zda by takové závody mohly být z působnosti směrnice vyjmuty. Před případnou úpravou zákona č. 224/2015 Sb. musí být s jistotou vyloučeno nebezpečí zahájení infringementového řízení proti České republice.</p>
Závěr	<p>Podnikatelská sféra dodá prostřednictvím MPO informace, zda v zahraničí (např. v SRN) existují závody se shodnými provozy jako Kovohutě Příbram nástupnická a.s. a zda spadají pod působnost směrnice 2012/18/EU. Na základě těchto informací MŽP osloví Evropskou komisi a před případnou úpravou zákona musí být s jistotou vyloučen rozpor s právem EU.</p>

Podnět č. 8

Právní předpis	Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší
Popis oblasti	<p>Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, vyžaduje u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 2, sloupci C provozní řád jako součást povolení provozu. Tato povinnost se vztahuje také na čerpací stanice pohonných hmot, které jsou dle přílohy č. 2 zákona zařazeny jako zdroj 10.2. Čerpací stanice a zařízení na dopravu a skladování benzínu. Na provoz čerpacích stanic se dále podle přílohy č. 6 vyhlášky č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, vztahují specifické technické podmínky provozu. Podle dosavadní praxe neobsahuje provozní řád čerpacích stanic</p>

	pohonných hmot další povinnosti nad rámec povinností obecně stanovených specifickými technickými podmínkami provozu uvedenými v příloze č. 6 vyhlášky č. 415/2012 Sb. Zpracování provozního řádu a jeho průběžná aktualizace, která je nutná např. při změně provozovatele čerpací stanice, přitom představuje pro povinné subjekty významnou administrativní zátěž. Na základě výše uvedeného se domníváme se, že pro řádný provoz těchto zdrojů v souladu se zákonem o ochraně ovzduší postačí obecně závazné specifické technické podmínky provozu stanovené v příloze č. 6 vyhlášky č. 415/2012 Sb. bez nutnosti zpracovat provozní řád jako součást povolení provozu.										
Návrh opatření	Upravit text přílohy č. 2 zákona č. 201/2012 Sb. u zdroje 10.2. Čerpací stanice a zřízení pro dopravu a skladování benzínu doplnit poznámku ***vyjmout z povinnosti zpracovávat provozní řád. <table border="1"> <thead> <tr> <th>Kód</th> <th></th> <th>A</th> <th>B</th> <th>C</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>10.2</td> <td>Čerpací stanice a zřízení pro dopravu a skladování benzínu</td> <td></td> <td></td> <td>x***</td> </tr> </tbody> </table> <p>*** nevztahuje se na čerpací stanice pohonných hmot podle zákona 311/2006 Sb.</p>	Kód		A	B	C	10.2	Čerpací stanice a zřízení pro dopravu a skladování benzínu			x***
Kód		A	B	C							
10.2	Čerpací stanice a zřízení pro dopravu a skladování benzínu			x***							
Závěr	Při nejbližší novele zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, bude upravena příloha č. 2 ve smyslu podnětu.										

Podnět č. 9

Právní předpis	Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny
Popis oblasti	Zákonem č. 123/2017 Sb. byla v § 16 odst. 2 písm. l) uzákoněna výjimka pro provozovatele energetických soustav ze zákazu vjíždění a setrvávání motorovými vozidly na území národních parků. Obdobná výjimka však neplatí pro chráněné krajinné oblasti [§ 26 odst. 1 písm. c)] a národní přírodní rezervace [§ 29 písm. d) a h)]. Pro běžnou ale rovněž havarijní údržbu je administrativně náročné vyřizovat výjimky k vjezdům do CHKO a NPR. Distribuční soustava je na celém území České republiky a zasahuje do většiny chráněných území, přičemž zajišťování jednotlivých podkladů (mapové – GIS) je značně zatěžující. Výjimka je následně udělována konkrétním RZ, což při stovkách vozidel vozového parku a jeho průběžné obměně způsobuje problémy. Při poruchách je logické využít poruše nejbližší vozidlo, protože prioritou je co nejrychlejší obnovení dodávky energie, nikoliv hledat vozidlo s platným povolením. Vzhledem k tomu, že je nyní obdobný vjezd povolen u národních parků, které podléhají nejpřísnější ochraně, je zachování zákazu vjezdu u CHKO a NPR nedůvodné.
Návrh opatření	Rozšířit výjimku ze zákazu vjezdu a vstupu pro provozovatele energetických soustav přímo v zákoně č. 114/1992 Sb. rovněž na území CHKO [§ 26 odst. 1 písm. c)] a NPR [§ 29 písm. d) a h)].
Závěr	Povolení výjimky ze zákazu vjíždění a setrvávání motorovými vozidly na území CHKO a NPR za účelem provádění běžné i havarijní údržby ve smyslu podnětu bude pro blíže neurčený počet odpovědných osob řešeno vydáním opatření obecné povahy Agenturou ochrany přírody a krajiny ČR podle § 43 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb.

Podnět č. 10

Právní předpis	Vyhláška č. 189/2013 Sb., o ochraně dřevin a povolování jejich kácení
Popis oblasti	<p>Novela stavebního zákona doplnila do § 8 zákona č. 114/1992 Sb. nový odst. 6, kterým se stanoví, že v případě kácení dřevin pro účely stavebního záměru povolovaného v řízení podle stavebního zákona (např. územního řízení) se rozhodnutí o povolení nahrazuje závazným stanoviskem. Na rozdíl od současného stavu (tj. stavu před novelou stavebního zákona), kdy se povolení ke kácení vydává až po vydání územního rozhodnutí, bude uvedené závazné stanovisko ke kácení potřebné zajistit již pro územní řízení (tedy ještě před vydáním územního rozhodnutí, které je zákonem o vyvlastnění vyžadováno jako jedna z podmínek pro zahájení vyvlastňovacího řízení). Pokud vlastník pozemku odmítne udělit souhlas s kácením, nemá žadatel žádný právní nástroj, jak nesouhlas vlastníka překonat. Proto je zcela nezbytné, aby byla stanovena výjimka alespoň pro účely těch záměrů, pro které je možné práva k pozemkům vyvlastnit. Taková výjimka je povolena již ve stavebním zákoně, za současného stavu (viz např. § 86 odst. 3 stavebního zákona) i po novele stavebního zákona (viz § 184a odst. 3 stavebního zákona). Zde navrhovanou (stejnou) výjimku také nově obsahuje, díky novele stavebního zákona, i § 9 odst. 6 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, kdy v případech, kde existuje účel vyvlastnění, není požadováno vyjádření vlastníka zemědělské půdy.</p> <p>Pozn. – ČEPRO vzneslo požadavek, aby souhlas nebyl vyžadován u všech liniových staveb.</p>
Návrh opatření	<p>V § 4 odstavci 2 se na konci písmene b) čárka nahrazuje tečkou a doplňuje se text:</p> <p><i>„Doložení vlastnického práva, či nájemního nebo užívatelského vztahu oznamovatele k příslušným pozemkům, nelze-li je ověřit v katastru nemovitostí, včetně souhlasu vlastníka pozemku s kácením, se nevyžaduje v případech, kdy má být kácení provedeno pro záměr, pro který je stanoven účel vyvlastnění zákonem,“.</i></p>
Komentář	<p>Podnět bude řešen novelizací ustanovení § 4 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 189/2013 Sb., ve kterém bude uvedeno, že pro případy, kdy má být kácení realizováno pro záměr, pro který je stanoven účel vyvlastnění zákonem, se souhlas vlastníka s kácením dřevin nevyžaduje.</p> <p>V ostatních případech (nejde-li o záměry, pro něž je stanoven účel vyvlastnění zákonem) je nezbytné souhlas vlastníka s kácením zachovat, neboť kácení dřevin představuje přímý zásah do jeho vlastnického práva.</p>
Závěr	Podnět bude řešen novelizací vyhlášky č. 189/2013 Sb.

Podnět č. 11

Právní předpis	Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny
Popis oblasti	Podle zákona č. 114/1992 Sb. a prováděcí vyhlášky č. 189/2013 Sb. je v případě kácení dřevin rostoucích mimo les nezbytné podat žádost o vydání povolení ke kácení. V případě stavby elektrizační soustavy musí příslušný provozovatel k žádosti přiložit souhlas vlastníka pozemku.

	<p>Přesto, že vlastník pozemku s výstavbou souhlasil (např. ve smlouvě o zřízení věcného břemene či ve smlouvě o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene), souhlas pro účely vydání povolení často udělit odmítne. Jde ale i o případy, kdy souhlas sice byl udělen, ale osoba, která jej udělila, zemřela. Jelikož daný (obligační) souhlas již nezavazuje právního nástupce, právní nástupce souhlas již odmítá udělit.</p> <p>Podle § 8 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny není uvedené povolení třeba, pokud jde o kácení prováděné při „provozování“ elektrizační soustavy. Stavby produktovodů a ropovodů však tato ustanovení využít nemohou, ačkoliv jde rovněž o veřejně prospěšné sítě technické infrastruktury, pro které svědčí vyvlastňovací titul. V případě výstavby (tj. fázi fyzické neexistence sítě) však bezpochyby o „provozování“ zatím hovořit nelze.</p> <p>Jako řešení uvedeného problému se proto navrhuje, aby kácení bez nutnosti obstarání povolení bylo možné nejen v případě „provozování“ elektrizační soustavy, produktovodu a ropovodu, ale i v souvislosti s jejich „zřizováním“.</p> <p>Samozřejmě platí, že k zahájení zřizování stavby elektrizační soustavy může podle veřejnoprávní úpravy (tj. zejména stavebního zákona) dojít až v okamžiku, kdy stavebník disponuje příslušnými povoloovacími dokumenty (územní rozhodnutí, stavební povolení). Nabytím právní moci územního rozhodnutí vzniká ochranné pásmo stavby elektrizační soustavy a tedy i povinnost jejího provozovatele k jeho údržbě podle parametrů stanovených energetickým zákonem, které zahrnují i nutnost kácení dřevin.</p> <p>Nedává také smysl, aby zahájení úředně povolené výstavby zabránil pouhý nesouhlas vlastníka pozemku s kácením dřevin.</p> <p>Ochrana vlastníka pozemku před libovůlí provozovatelů soustav (zneužitím výjimky z povolení kácení) je zajištěna tím, že k aplikaci této výjimky může dojít pouze tehdy, pokud se na pozemku již nachází (tj. vzniklo) ochranné pásmo soustavy (tj. pokud již byla stavba úředně povolena).</p>
<p>Návrh opatření</p>	<p>§ 8 odst. 2</p> <p>„Povolení není třeba ke kácení dřevin z důvodů pěstebních, to je za účelem obnovy porostů nebo při provádění výchovné probírky porostů, při údržbě břehových porostů prováděné při správě vodních toků, k odstraňování dřevin v ochranném pásmu zařízení elektrizační a plynárenské soustavy prováděném při zřizování a provozování těchto soustav, v ochranném pásmu produktovodů nebo ropovodů při jejich zřizování a provozování, k odstraňování dřevin v ochranném pásmu zařízení pro rozvod tepelné energie prováděném při zřizování a provozování těchto zařízení, k odstraňování dřevin za účelem zajištění provozuschopnosti železniční dráhy nebo zajištění plynulé a bezpečné drážní dopravy na této dráze^{6b)} a z důvodů zdravotních, není-li v tomto zákoně stanoveno jinak. Kácení z těchto důvodů musí být oznámeno písemně nejméně 15 dnů předem orgánu ochrany přírody, který je může pozastavit, omezit nebo zakázat, pokud odporuje požadavkům na ochranu dřevin; v případě odstraňování dřevin za účelem zajištění provozuschopnosti železniční dráhy nebo zajištění plynulé a bezpečné drážní dopravy na této dráze tak může učinit jen na základě závazného stanoviska drážního správního úřadu.“</p>
<p>Komentář</p>	<p>Ohlašovací režim se podle § 8 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. vztahuje pouze na <u>provozování</u> elektrizační/plynárenské soustavy resp.</p>

	<p>provozování zařízení pro rozvod tepelné energie. To zcela koresponduje s oprávněním založeným v energetickém zákoně pro provozovatele těchto soustav/zařízení („odstraňovat a oklešťovat stromoví a jiné porosty ohrožujících bezpečné a spolehlivé <u>provozování</u> zařízení ...“). Tzn. zvláštní oprávnění kácet dřeviny je v energetickém zákoně vztaženo pouze k provozování existujících zařízení, nikoliv zařízení nově budovaných. Nelze proto v rozporu s režimem § 8 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. rozšiřovat výjimku souhlasu vlastníka s kácením (§ 4 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 189/2013 Sb.) i na zřizování nových staveb.</p> <p>Lze souhlasit se změnou § 8 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. a doplněním kácení na základě oznámení pro provozovatele skladovacího zařízení, produktovodu nebo ropovodu, v souladu s oprávněním založeným v § 3 odst. 8 písm. c) zákona č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy.</p>
Závěr	Při nejbližší novele dojde k úpravě zákona č. 114/1992 Sb. a doplnění práva kácení na základě oznámení pro provozovatele skladovacího zařízení, produktovodu nebo ropovodu, v souladu s oprávněním založeným v § 3 odst. 8 písm. c) zákona č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy.

Podnět č. 12

Právní předpis	Vyhláška č. 189/2013 Sb., o ochraně dřevin a povolování jejich kácení
Popis oblasti	<p>Doplnění slova „zřizování“ souvisí se shora uvedeným návrhem doplnění slova „zřizování“ do § 8 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. (viz shora uvedené odůvodnění návrhu), to samé platí pro produktovody a ropovody.</p> <p>Novela stavebního zákona doplnila do § 8 zákona č. 114/1992 Sb. nový odst. 6, kterým se stanoví, že v případě kácení dřevin pro účely stavebního záměru povolovaného v řízení podle stavebního zákona (např. územního řízení) se rozhodnutí o povolení nahrazuje závazným stanoviskem. Na rozdíl od současného stavu (tj. stavu před novelou stavebního zákona), kdy se povolení ke kácení vydává až po vydání územního rozhodnutí, bude uvedené závazné stanovisko ke kácení potřebné zajistit již pro územní řízení (tedy ještě před vydáním územního rozhodnutí, které je zákonem o vyvlastnění vyžadováno jako jedna z podmínek pro zahájení vyvlastňovacího řízení). Pokud vlastník pozemku odmítne udělit souhlas s kácením, nemá žadatel žádný právní nástroj, jak nesouhlas vlastníka překonat. Proto je zcela nezbytné, aby byla stanovena výjimka alespoň pro účely těch záměrů, pro které je možné práva k pozemkům vyvlastnit. Taková výjimka je povolena již ve stavebním zákoně, za současného stavu (viz např. § 86 odst. 3 stavebního zákona) i po novele stavebního zákona (viz § 184a odst. 3 stavebního zákona). Zde navrhovanou (stejnou) výjimku také nově obsahuje, díky novele stavebního zákona, i § 9 odst. 6 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, kdy v případech, kde existuje účel vyvlastnění, není požadováno vyjádření vlastníka zemědělské půdy.</p>
Návrh opatření	<p>§ 4</p> <p>Náležitosti žádosti o povolení kácení dřevin a náležitosti oznámení o kácení dřevin</p>

	<p>(2) Oznámení o kácení dřevin (§ 8 odst. 2 a odst. 4 zákona) musí vedle obecných náležitostí podání podle správního řádu obsahovat:</p> <p>b) doložení vlastnického práva, či nájemního nebo užívatelského vztahu oznamovatele k příslušným pozemkům, nelze-li je ověřit v katastru nemovitostí, včetně souhlasu vlastníka pozemku s kácením, není-li žadatelem vlastník pozemku, s výjimkou postupu podle § 8 odst. 4 zákona a s výjimkou kácení dřevin při údržbě břehových porostů prováděné při správě vodních toků⁴) a při odstraňování dřevin v ochranném pásmu zařízení elektrizační a plynárenské soustavy prováděném při zřizování a provozování těchto soustav⁵) a v ochranném pásmu produktovodu nebo ropovodu. Doložení vlastnického práva, či nájemního nebo užívatelského vztahu oznamovatele k příslušným pozemkům, nelze-li je ověřit v katastru nemovitostí, včetně souhlasu vlastníka pozemku s kácením, se nevyžaduje v případech, kdy má být kácení provedeno pro záměr, pro který je stanoven účel vyvlastnění zákonem.</p>
Komentář	<p>Ohlašovací režim se podle § 8 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. vztahuje pouze na <u>provozování</u> elektrizační/plynárenské soustavy resp. provozování zařízení pro rozvod tepelné energie. To zcela koresponduje s oprávněním založeným v energetickém zákoně pro provozovatele těchto soustav/zařízení („odstraňovat a oklešťovat stromoví a jiné porosty ohrožujících bezpečné a spolehlivé <u>provozování</u> zařízení ...“). Tzn. zvláštní oprávnění kácet dřeviny je v energetickém zákoně vztaženo pouze k provozování existujících zařízení, nikoliv zařízení nově budovaných. Nelze proto v rozporu s režimem § 8 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. rozšiřovat výjimku souhlasu vlastníka s kácením (§ 4 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 189/2013 Sb.) i na zřizování nových staveb.</p> <p>Lze souhlasit se změnou § 8 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. a doplněním práva kácení na základě oznámení pro provozovatele skladovacího zařízení, produktovodu nebo ropovodu, v souladu s oprávněním založeným v § 3 odst. 8 písm. c) zákona č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy.</p>
Závěr	<p>Podnět bude řešen v rámci nejbližší novely vyhlášky č. 189/2013 Sb. a zároveň při nejbližší novele zákona č. 114/1992 Sb. dojde k doplnění práva kácení na základě oznámení pro provozovatele skladovacího zařízení, produktovodu nebo ropovodu, v souladu s oprávněním založeným v § 3 odst. 8 písm. c) zákona č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy.</p>

Podnět č. 13

Právní předpisy	<p>Zákon č. 167/2008 Sb., o předcházení ekologické újmy a o její nápravě</p> <p>Nařízení vlády č. 295/2011 Sb., o způsobu hodnocení rizik ekologické újmy a bližších podmínkách finančního zajištění</p>
Popis oblasti	<p>Ustanovení § 14 odst. 1 zákona č. 167/2008 Sb., o předcházení ekologické újmy a o její nápravě, uvádí následující:</p> <p>„Provozovatel je povinen provést hodnocení rizik jednotlivých provozních činností uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu, které hodlá provozovat, a toto hodnocení průběžně aktualizovat v případě</p>

	<p>významných změn provozní činnosti.“</p> <p>Navrhovatel podnětu (Teplárenské sdružení ČR) poukazoval na skutečnost, že podle jeho názoru toto ustanovení neobsahuje žádné množstevní limity závadných látek a chemických látek a směsí u provozních činností č. 9, 10, 11, od kterých by byl provozovatel teprve povinen provést administrativně náročné a nákladné hodnocení.</p> <p>MPO podpořilo návrh pouze částečně. Poukázalo na § 3 odst. 6 nařízení vlády č. 295/2011 Sb., o způsobu hodnocení rizik ekologické újmy a bližších podmínkách finančního zajištění, který uvádí: „Příslušný provozovatel, který zachází se závadnými látkami, nebezpečnými závadnými látkami nebo zvláště nebezpečnými závadnými látkami podle vodního zákona³⁾ v celkovém množství, které nedosahuje limitů stanovených v části B přílohy č. 1 k tomuto nařízení, neprovádí hodnocení rizik podle tohoto nařízení.“ Tím je podle MPO stanovena výjimka pro závadné látky (provozní činnost č. 9).</p> <p>MPO proto požadovalo stanovení obdobné výjimky v § 3 odst. 7 nařízení vlády č. 295/2011 Sb. i pro chemické látky a směsi, pokud provozovatel zachází s chemickými látkami a směsmi, které nedosahují limitů v části B přílohy č. 1 tohoto nařízení.</p>
Komentář	<p>Na jednání mezi zástupci MPO a MŽP byl vyjasněn výklad § 3 odst. 6 nařízení vlády č. 295/2011 Sb., které nelze vyložit tak, že se základní hodnocení rizik neprovádí vůbec, ale že se v rámci základního hodnocení rizik zpracuje pouze část A a část B; část C, kterou zástupci podnikatelské sféry považují za administrativně náročnou a nákladnou nemusí provádět a nemusí tedy ani vynakládat prostředky na poradenské společnosti.</p> <p>Současně bylo poukázáno na Poznámky k části B Přílohy č. 1 nařízení č. 295/2011: „Pokud má počet dosažených bodů v mezisoučtu části B hodnotu 0, potom provozovatelé, u kterých je v bodě č. 3 části A uvedeno pořadové číslo 9, 10, 11, 14 a 15 provozní činnosti podle přílohy č. 1 zákona, nevyplňují část C.“</p> <p>Toto vzhledem k výše uvedenému znamená, že úprava v § 3 odst. 6 je duplicitní s Poznámkou k části B Přílohy č. 1 nařízení č. 295/2011 a matoucí. Podle ní platí totožná úprava jak pro závadné látky, tak pro chemické látky a směsi, kdy při nedosažení limitů v části B Přílohy č. 1 provozovatelé vyplňují část A a B, ovšem C již nikoliv.</p>
Návrh opatření	<p>Úprava či odstranění § 3 odst. 6 nařízení vlády č. 295/2011 Sb., o způsobu hodnocení rizik ekologické újmy a bližších podmínkách finančního zajištění.</p>
Závěr	<p>Podnět bude řešen novelou nařízení vlády č. 295/2011 Sb., o způsobu hodnocení rizik ekologické újmy a bližších podmínkách finančního zajištění.</p>